

عنوان مقاله:

نقش بازی در تربیت کودکان از دیدگاه روانشناسی و اسلام

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زینب رحیمی - دانشجوی دکتری الهیات و علوم قرآن و حدیث، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی

رضا کهساری - استادیار الهیات و فلسفه و کلام، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی

نعمت ستوده اصل - دانشیار، مرکز تحقیقات مراقبت‌های پرستاری دانشگاه علوم پزشکی، سمنان

رقیه خلیلی - دکتری الهیات و علوم قرآن و حدیث، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

بازی از اولین ابزارهای تربیتی است که کودکان با آن آشنا می شوند و در عین سرگرم کردن کودک، کارکردهای مهم دیگری را داراست که هریک از آنها به جنبه ای از زندگی کودک مربوط می شوند. یافته ها و نتایج این تحقیق توصیفی تحلیلی نشان می دهد در هردو دیدگاه روان شناسی و اسلام، به استفاده از بازی شرایط و نوع آن و حتی ابزار بازی های مورد استفاده کودک اشاره شده و به نقش آنها در جنبه های مختلف تربیت جسمانی، عقلانی، عاطفی کودک پرداخته است، اما هدف روان شناسی از تبیین این موضوع بهزیستی فردی و اجتماعی کودک است؛ اما در اسلام علاوه بر این هدف، قواعد و دستورات خاصی در بازی ها به کار می رود که پیروی از آنها سعادت دنیا و آرت را در بحث تربیت در پی خواهد داشت. لذا تطبیق این دو دیدگاه می تواند چشم انداز دقیق و اثربخشی را به وجود آورد.

کلمات کلیدی:

اسلام، بازی، تربیت، رفتار، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181199>

